

Ty bytet är visserligen stort och betydelsefullt. Det heter medborgarskap i det egna älskade fosterlandet, det heter förbättrad uppfostran, det heter hälsosam, stigande ansvarskänsla, det heter kvinnokaraktersrensning från pjoskighet och barnslighet, det heter ökade ekonomiska möjligheter. Det heter detta och mycket annat.

Men jag för min del, och kanske många annan, som har varit med i kampen, räknar inte de sociala fördelarna som den fönamsta vinsten. Det yppersta skulle jag vilja säga är segern själv, detta att vi ha fått föra en stor och god omöjlig sak fram till sin fullbordan.

Nu, när vi blicka tillbaka, måste vi ju tycka att det har skett nästan genom ett under. Ty vilket litet fåtal ha vi icke varit, och hur svagt synes inte i dessa de våldsammas stridernas dagar vårt kampmedel, som endast har bestått i att tala och övertyga.

Selma Lagerlöf sluttede sin lange, smukke Tale med at sige, at hun vidste ikke, hvad der herefter vilde blive Målet for Kvindernes Stræben, men Et var vist, de behøvede ikke at standse af Mangel paa store Maal at længes imod.

Da Bifaldet efter denne Tale havde lagt sig, frembar Repræsentanter for Danmark og Norge deres Lykønskning til deres svenske Søstre. *Anna Dahl* repræsenterede „Norsk Kvindestemmeretsforening“, *Elisa Petersen* „Dansk Kvindesamfund“; *Sophie Voss* og *Louise Wright* henholdsvis Norske og Danske Kvinders Nationalraad. Alle disse tilrejsende Talere gav Udtryk for den Glæde Kvinderne følte i de to Nabolande over deres svenske Søstres Sejr.

Betagende var Virkningen, da en Deputation fra Socialdemokratiets Kvinder straks efter traadte frem under deres røde Banner, og deres Fører *Anna Lindhagen* bragte en Tak til „Landsforeningen“ for det uegennyttige Arbejde, den havde udført i Organisationens og Oplysningens Tjeneste.

Under uhyre Begejstring

besteg „Landsforeningen“s graanede Ordfører *Anna Whitlock* Talerstolen, og gentagne Gange blev hun afbrudt af stormende Bifald. Hun ansatte straks den Tone, der skaber Lydhørhed:

„Vi stå nu vid målet, rösträtt för kvinnor på samma villkor som för män. Vi ha samma maktmedel som männen, då det gäller landets öden. Den paroll vi satte på vårt vitgula baner och som man många gånger rådde oss att modifiera för att målet lättare skulle kunna nås har nu blivit verklighet. En gång, då framtidens människor bättre än nu kunna överblicka huvudströmningarna i vår tid, skall säkerligen den snabba förändringen i kvinnornas ställning framstå som ett av tidens märkligaste drag. Och om vi än äro de sista av Nordens kvinnor som erhålla rösträtt, så är vår glädje i dag, då vi råta våra ryggar efter årens mödor för att fira den svenska kvinnorörelsens taklagsfest, alltför stor för att störas av tanken därpå. Vi ha byggt vårt hus från grunden och nu kunna vi skönja att det nalkas sin fullbordan, om än mycket av indredningen ännu fattas.“

Talaren gav derefter en historisk Fremstilling af Kvindernes Arbejde for at opnaa Ligestilling med

Manden og mindedes, at dette Arbejde var begyndt med *Fredrika Bremer* „vars lugna, milda försynta sinnelag i stort sett praglat dess förlop“. Ogsaa *Anna Whitlock* sluttede med at fremhæve det Ansvar, som nu var lagt paa Kvinderne.

„Ingen må vänta att den kvinnliga insatsen genast skall bli märkbar, men den skall säkerligen märkas så småningom. Det evigt kvinnliga skall hjälpa oss vid uppbyggandet ov rättfärdighetens rike, som vi alla drömma om. Vårt arbete för kvinnorösträtten är nu slut. Vårt arbete med den föreligger färdigt. Och det är större. Vi gamla ha skaffat verktyget och det tillkommer nu de unga att fullfölja verket.“

Paa Skansen

samme Aften var der den smukkeste Stemning. Da de officielle Taler var sluttet, samledes man til Souper paa „Höglöftet“, en Restauration paa Skansen. Gang paa Gang hædredes *Ann Margret Holmgren*, *Dr. Widerström* og flere.

Dansk Kvindesamfunds Hilsen ved *Elisa Petersen*:

Det er mig en stor Glæde her i Dag at maatte overbringe de svenske Kvinder Dansk Kvindesamfunds varme og hjertelige Hilsen og Lykønskning i Anledning af, at de nu tør sige sig „Rösträtten“ sikret.

Naar de svenske Kvinder paa dette Omraade er kommet ind som de sidste af Nordens Kvinder, da véd vi, det ikke er de svenske Kvinders egen Skyld; vi kender tilfulde det dygtige, energiske og maalbevidste Arbejde, der af de svenske Kvinder er gjort for at naa frem til Målet — den politiske Ligestilling med Manden — og saa sandt som deres Ære er vor Ære og deres Sejr os en Hjælp i Arbejdet, siger vi dem Tak for deres Arbejde.

Jeg tvivler ikke om, at der nu til dem, som i sin Tid til os, vil lyde Røster om, at nu, da den politiske Ligestilling er naaet, saa maa det være forbi med al Kvindesag; men vi føler os sikre paa, at de, som vi — vil ranke Ryggen og sige, nej — nu begynder det først for Alvor; thi naar vi satte saa stort et Arbejde ind paa at naa den politiske Ligestilling, da var det jo kun, fordi denne Ligestilling er Midlet — er Redskabet, ved Hjælp af hvilket alle de andre Maal kan naas, og vi føler os forvissede om, at heller ikke svenske Kvinder vil mene Arbejdet endt, før Kvinder og Mænd staar lige for Loven — saa Kvinder kan faa Lov at gøre deres Indsats dér, hvor de føler, de har en Indsats at gøre.

Som de sidste af Nordens Kvinder faar de svenske Kvinder nu dette Redskab i Haand, og vi ønsker dem Lykke og Held til at bruge det paa den bedste Maade til Ære for de svenske Kvinder — til Gavn for deres Fædreland.

Festtelegrammer:

Dansk Kvindesamfund hilser Sveriges Kvinder i Anledning af deres politiske Frigørelse.

Sidst i Rækken af Nordens Kvinder vandt I frem, men vi véd, at i det Fremtidsarbejde, der venter